

Honkong 1842 blev en engelsk Koloni og Flaadestation, begyndte Kina at indse Nødvendigheden af at have bedre og mere tidssvarende Krigsmaskiner til at forsvare sine Kyster, om da ikke Landet i hvilket som helst Øieblik skulde riskere at overgives til en langt mindre og svagere Fjendes Barmhjertighed. Der er ingen Tvivl om, at Japans Fremskridt i vestlig Civilisation har været af stor Betydning ogsaa for det himmelske Rige ved at indgyde dette en gavnlig Frygt for en skjønne Dag at finde sig indviklet i Vanskeligheder med en saa farlig Nabo, og derved har trunget Kineserne ind paa samme Vej.

Kina er nu i Færd med at danne sig en Flaade efter europæisk Mønster. Den bestaar for Øieblikket af en halv-hundredte Damp-Kanonbaade af Træ eller af Jern og Træ (Komposit), dels kjøbte i Evropa og dels byggede i Foochow og Shanghai paa de der oprettede Værfter, der styredes og til Dels endnu styres af Europæere i kinesisk Tjeneste. Det største af disse Skibe er „Komposit“ Korvetten „Gang Woo,“ der fører 11 Armstrongske Kanoner og en Besætning af 250 Mand; den er bygget paa Værftet i Foochow. Den første Fregat, „Vestens Skræk“, bygget paa et kinesisk Værft, løb af Stabelen i Shanghai 1872. Den er 260 Fod lang, 44 Fod bred, og 29 Fod dyb; den har 4 Dæk og Maskiner paa 400 Hestes Kraft. Armeringen dannes af to halvfemsindstyve Punds riflede Kanoner paa øverste Dæk og 26 fyrretyve Punds riflede paa Mellemdækket. Skibet er bygget af Træ og fra Kjølet til Vimpel er alt — Kanonerne undtagne — tilvirket af indfødte under Ledelse af Europæere i Shanghai's Arsenal. Det samme er Tilfældet med de seneste Baade, byggede i Foochow, i hvis Arsenal findes Skibs værfter Maskinværksteder, Støberier og Værksteder for Tilvirkning af alt, hvad der kræves til Bygning og Udrustning af den Art Dampbaade, der til et Antal af nogle og tyve i de sidste 12 Aar ere udgaede derfra, og hvor nu hele Ledelsen i alle Enkeltheder, er i Hænderne paa indfødte, som ere oplærte af franske Marineofficerer og Ingeniører.

Den kinesiske Dampflaade tæller efter de seneste Opførelser 260 Kanoner og 8,000 Mands Besætning, lutter udvalgte, vel øvede og vel disciplinerede indfødte Sømænd. De staa under Kommando af kinesiske Officerer, der ere uddannede paa Søofficersskoler i Evropa eller paa Skoler, som ere forbundne med de nævnte Arsenaler i Foochow og Shanghai. Kun paa enkelte Skibe, som f. Ex. de almindelige Toldkrydsere, ere Kaptajnerne og Officererne endnu Europæere i den kinesiske Regerings Tjeneste. Da Regeringen indser Umuligheden af virksomt at forsvare Landets udstrakte Kyster eller at maale sig i aaben Sø med hvilken som helst europæisk Sømagt, søger den nærmest at forsvare Indløbene til de vigtigste Kyststeder; den har i denne Hensigt opført stærke Forter, med langtrækkende Kanoner af nyeste europæisk Konstruktion, som f. Ex. Takuforterne, der værne Adgangen til Tientsin og derved Peking, Bogueforterne ved Kanton o. s. v. I samme Hensigt har den som en Begyndelse skaffet sig en mindre Eskadre af Dampkanonbaade, der ere byggede i England og udelukkende ere bestemte til Kystforsvar. Disse Baade, — den saa kaldte Alfa og Beta Flotille, da Skibene ere opkaldte efter Bogstaverne i det græske Alfabet, — ere byggede af Staal og dobbelt endede, saa at de med lige Lethed sejle forlænds og baglænds; de have et Displacement af lidt over 400 engelske Tons og stikke kun $7\frac{1}{2}$ Fod dybt, samt ere lette at haandtere og meget hurtige. Fire af dem (der findes for Tiden i alt 8) ere hver armerede med en $27\frac{1}{2}$ Tons, de andre fire med en 35 Tons riflet Forladekanon foruden tolv Punds Armstrongske Forladekanoner og fire Mitrailleuser. Skibene ere i alle Maader passende til deres Øjemed, Kyst og Flodforsvar.

Om nu end den unge kinesiske Flaade ikke vil være i Stand til i sin nuværende Skikkelse at maale sig med en europæisk Panzerskadde, og om den end hidtil ikke har gjort anden Nytte end at rense kinesiske Farvande for Sørovere, hvorved den imidlertid har gjort Handel og Skibsfart uvurderlig Tjeneste, maa man ikke overse, at den radi-

kale Forandring fra klodsede, unyttige Trædjunker med forrustne uhaandterlige kinesiske Jærkanoner til moderne Dampskibe med det stærkeste europæiske Skyts, har fundet Sted gennem den sidste halve Snes Aar, og at Kina ved at forbedre sin Flaade og sit Kystforsvar efter europæisk Mønster er slaaet ind paa den rette Vej. Resultatet deraf er allerede det, at det nu til Dags vil være en langt vanskeligere, kostbarere og langvarigere Sag, selv for en europæisk Magt, at undertvinge Kina, end da Engelskmændene og Franskmændene 1860, saa at sige, uden Kamp, landsatte den forenede Hær ved Tientsin og gik imod Peking.

J. Henningsen.

Havdyrene i Dybden. I et af de senere Møder i det franske Videnskaberne Akademi har *Alph. Milne-Edwards* brugt Lejligheden til i et Foredrag om Krebsdyr fra Havet ved Antillerne at fremhæve, hvor stor Forskjel der er imellem Favnaerne ved Overfladen og i Dybden. Det viser sig nemlig, at der i det samme Hav er to forskellige Favnaer, som synes at tilhøre to forskellige Tider og to forskellige Klimater, og ved at undersøge Dybdefavnaerne føres Tanken mangen Gang hen paa tidligere Jordperioder. Undersøgelserne over Havdyrene i Dybden ere imidlertid endnu i deres Barndom; thi det er kun paa nogle enkelte Steder, at man hidtil har foretaget Skrabninger paa større Dybder. Af Expeditioner med dette Formaal maa foruden de engelske Challengeinger-Undersøgelser særlig fremhæves de norske Nordhavs-Expeditioner (1876—79). Foruden mange andre mærkelige zoologiske Fund er det lykkedes ved Hjælp af et hensigtsmæssigt indrettet Trawlnet at hente Fiske op fra Dybder lige ned til 1300—1400 Favne. Den nævnte store Zoolog har i Havet ved Antillerne fundet en Mængde nye Former af Krebsdyr, og det er utvivlsomt, at man overalt i Verden, hvor der er et dybt Hav, efterhaanden vil faa fat paa nye Arter, der rimeligvis ville have nye Ordninger af Dyrenes Systematik til Følge og tillige ville vise, at man for Tiden aldeles ikke har Æmne eller Kundskab nok til at fremsætte selv Hovedtrækkene af en Havdyrenes Geografi. Ogsaa for Geologiens Vedkommende ville Dybvands-Undersøgelser have den allerstørste Vigtighed, og mangen Forstening, der nu regnes som karakteristisk for en eller anden Formation, vil da vise sig at forekomme til flere forskellige Tider; Kystdyrene have en højere Organisation end Dybvandsdyrene.

I „*Journal de Genève*“ meddeles nogle Oplysninger om, hvad man ved Hjælp af et for ikke lang Tid siden opfundet Dykkerredskab kan se i Havet ved Neapel. „Det, som lidt under Overfladen overrasker saa meget, er Farvernes ubeskrivelige Skjønhed. Blaat fremhersker overalt, men i dette blaa findes de rigeste Farvetoner og de mest forskellige Afskygninger. Naar man er kommen ned paa Bunden, bliver den blaa Farve, der ikke er andet end selve Vandets Farve i forskellige Dybder, blandet med andre Farver, der skyldes Planter og Dyr, saa som Alger, Søanemoner, Krebsdyr, Bløddyr o. s. v. Fiske af mange Arter nærme sig snart den nye Gæst, der er kommen ned i deres Rige, og man kan med lidt Omtanke gribe dem med Haanden, paa samme Maade som man fanger Sommerfugle i Luften. Nysgjerrighed og Frygt, disse to Bevæggrunde, der ere saa vigtige paa Jordens Overflade, gjenfindes ogsaa i Havets Dyb, og Nysgjerrigheden gaar almindeligvis af med Sejren, saa at Befolkningen i Vandet let kan blive lidt generende. Vandets Gjennemsigtighed er saa stor, at man paa en Dybde af 20—24 Fod kan se alle Smaating ved et Dyr eller en Plante, og man kan uden Møje bruge Lupen. Aandedrættet foregaar i en Dybde af 12—16 Fod med Lethed i Apparaten, og det værste, man har at overvinde, er lidt Smerte paa Trommehinden; men efter nogen Tids Forløb er ogsaa dette forbi. Det er hidtil lykkedes uden videre Ulempe at stige ned til en Dybde af 100 Fod, og at blive dernede indtil en halv Timestid.“

Det ligger i Sagens Natur, at man ved Hjælp af det omtalte Dykkerredskab vil kunne faa store Resultater, og i Løbet af nogen Tid vil man da kunne faa samlet meget vigtige Kjendsgjæringer baade til Havdyrenes Naturhistorie og til deres Geografi.

A. Feddersen.